

den massive udvidelse af sekretariatet, der finder sted.

Venstre bryder sig ikke om lovforslaget. Vi finder, at det er både overflødig og centralistisk.

Torben Rechendorff (KF):

Kulturfonden fik altså fire år. Fire år, som man ikke efter min opfattelse kan påstå at fonden har været overflødig i, tværtimod. Jeg synes godt, man kan sige, at den har spillet en væsentlig og igangsættende rolle.

Men vi er også enige i det, som ministeren skriver i sine bemærkninger, nemlig at den i stigende grad karakteriseres ved at mangle kulturpolitisk retning og perspektiv. Det tør jeg kalde en anmeldelse af Kulturfondens virke, men jeg skynder mig at sige, at vi er enige i det. Måske kan man sammenfattende sige, at Kulturfonden ganske rigtigt har udført den opgave, den fik i 1994. Det er der sådan set enighed om.

Derimod er vi ikke enige i, at denne ganske rigtige diagnose automatisk bør føre til, at vi straks opfinder noget nyt på et tidspunkt, hvor kulturministeren mest i tide, men også i utide, plæderer for, at vi nu skal give os tid til at gennemgå de eksisterende støtteordninger generelt. Nu piller man ud af alle disse støtteordninger én, nemlig Kulturfonden, og gør den til en udviklingsfond, og det har vi nu lidt svært ved at se logikken i.

Jeg skynder mig at sige, at jeg også synes, kulturstøtte skal være, som ministeren siger, både dynamisk, fleksibel, slagkraftig og visionær, det skulle bare mangle andet. Men vi har mange støtteordninger på Kulturministeriets budget, som lever op til denne måske lidt brede karakteristika.

Derfor kan Det Konservative Folkeparti ikke støtte ministerens lovforslag. Det kan vi i hvert fald ikke, før den generelle gennemgang af de eksisterende støtteordninger er foretaget.

Vi må også sige, at ud over de før citerede fine ord forekommer formålsparagraffen at være formuleret på en sådan måde, at snart sagt hvad som helst kan indplaceres i denne nye udviklingsfond. Jeg skal også sige, at de stigen- de udgifter både til personalet og til støttesiden gør os betænkelige.

Endelig må jeg nok sige, men det kan ministeren jo tage roligt, når vi ikke vil være med, at måden, hvorpå bestyrelsen skal udpeges, i bedste fald er en ny og bemærkelsesværdig variant af det berømte armslængdeprincip. Jeg synes

faktisk sjældent, man har set noget så centralistisk, at det selv for hr. Søren Hansen er blevet for meget, og det synes jeg da alligevel er et fremskridt.

Vi kipper altså med flaget for Kulturfonden og konstaterer, at den har gjort sin pligt, og vi siger, at så må den gå og gå af. Vi kan ikke støtte den nye udviklingsfond, sådan som det nu ligger.

Margrete Auken (SF):

Det er prisværdigt, at man kan sætte noget i gang, og det er også prisværdigt, at man kan lugte, når det viser sig, at nu er det på tide at lukke det. Jeg vil så deltage i det kor, der har været indtil nu, som synes, at det er omtænksomt af ministeren.

I modsætning til mine to forgængere er jeg altså ikke så skeptisk over for, at man vil prøve at lave noget andet. Jeg tror, det er vigtigt, at vi har en mulighed for at arbejde lidt, man kan ikke sige bredere, for det er det ikke nødvendigvis, men på en lidt anden måde, end de almindelige ordninger tilsiger.

Jeg har selv har deltaget i at skælde ud over, at vi manglede konkretioner på forslagene om, hvad vi gjorde ved f.eks. børnekulturen, og hvad vi gjorde ved, nu kan jeg ikke huske det politisk korrekte ord for indvandrerkultur, men der var en eller anden formulering, som var meget gennemtænkt i ministerens redegørelse, som jeg gerne ville bruge, men som jeg bare ikke kan huske, men den dér om indvandrerne.

Jeg synes også, det er godt, hvis vi kan lave nogle satsninger og satsningsområder på denne måde og sige, at her kan vi altså sætte noget i værk, som gerne skulle virke inspirerende ude i kommunerne og andre steder. Det er fint, især hvis man kan få et samspil med de andre støttede foretagender, sådan at det også kan blive en slags saltvandsindsprøjtning ind i resten af det etablerede kulturliv.

Det er sådan set lidt det, jeg håber, at man kan med denne udviklingsfond. Det vil vi godt støtte, men vi synes ligesom de foregående, at der altså er for meget medister her.

Jeg synes også, det er den sjoveste formulering af armslængdeprincippet, jeg endnu har set. Det ligner mere en omklamring. Jeg ved ikke, om det betyder, hvor lange arme man kan sno rundt om dem, som man har magt over. Jeg tror aldrig, jeg har set noget med så meget minister, som der er her. Det er simpelt hen ministeren hele vejen igennem, og selvfølgelig